

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Serghei Leporda, avocatul Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Serghei Leporda împotriva Primăriei satului Tabani, r-nul Briceni și Consiliului sătesc Tabani cu privire la obligarea soluționării în termen a cererii,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 august 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Serghei Leporda și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Edineț din 17 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 17 august 2016, Serghei Leporda a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Tabani, r-nul Briceni și Consiliul sătesc Tabani, r-nul Briceni cu privire la obligarea soluționării în termen a cererii.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 26 martie 2010, prin hotărârea Judecătoriei Briceni i-a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra depozitului cu suprafața de 652,1 m.p., înălțimea 3 m, volumul 1956 m³, nr. cadastral XXXXX, situat în intravilanul Primăriei s. Tabani, r-nul Briceni. Totodată, prin hotărârea sus indicată OCT Briceni a fost obligat să înregistreze după reclamant dreptul de proprietate asupra imobilului sus indicat.

Menționează că prin decizia Consiliului sătesc Tabani nr. 11/6 din 31 martie 2006, a fost dispus vinderea reclamantului Serghei Leporda terenului aferent construcțiilor agricole cu suprafața de 3,1466 ha, nr. cadastral XXXXX, amplasat în intravilanul Primăriei s. Taban, r-nul Briceni, perfectând în acest sens și contract de vânzare-cumpărare.

Susține reclamantul că în calitate de proprietar al depozitului, potrivit art. 9 alin. (3) al Legii privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului și deciziei Consiliului sătesc Tabani nr. 11/6 din 31 martie 2006, este unica persoană îndreptățită care pretinde la cumpărarea terenului aferent acestei construcții.

Afirmă reclamantul că în acest sens s-a adresat Primărie s. Tabani cu cerere prealabilă, solicitând perfectarea contractului de vânzare-cumpărare a terenului aferent construcțiilor amplasat în intravilanul Primăriei s. Tabani, cu atribuirea la preț normativ a terenului agricol aferent depozitului, dar cererea nu a fost soluționată.

Întemeindu-și acțiunea în baza art. 4 și 9 al Legii cu privire la formarea bunurilor imobile și pct. 17 din Regulamentul cu privire la vânzarea-cumpărarea terenurilor aferente, solicită obligarea Consiliului sătesc Tabani, r-nul Briceni de a

forma un bun imobil separat cu suprafața de 3, 1466 ha din terenul aferent cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în intravilanul Primăriei s. Tabani, r-nul Briceni, a obliga Primăria s. Tabani să-i perfecteze contractul ce vânzare-cumpărare a terenului aferent construcțiilor cu suprafața de 3,1466 ha cu atribuirea la preț normativ a terenului agricol aferent depozitului și încasarea din contul pârâtului a sumei de 2500 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Briceni din 17 februarie 2017 a fost respinsă acțiunea ca nefondată.

Prima instanță respingând acțiunea a constatat că, la înaintarea cererii de chemare în judecată de către reclamant nu au fost respectate prevederile art. 4 alin. (5) lit. a) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, deoarece reclamantul a solicitat cumpărarea terenului aferent construcțiilor gospodăriei agricole pe care le-a privatizat (atelierul pentru reparații) la data de 13 mai 2005, cu suprafața de 2,2 ha, pe când nu era proprietar al acestei construcții, iar dreptul de proprietate a dobândit prin hotărârea judecătorească din 26 martie 2010, intrată în vigoare la data de 15 aprilie 2010 și înregistrată în Registrul bunurilor imobile la data 26 mai 2010.

De asemenea prima instanță a reținut că reclamantul urma să se adreseze către Consiliul sătesc Tabani cu cerere privind cumpărarea terenului aferent construcției, după ce a devenit proprietar al construcției, și anume, după data de 26 mai 2010, când a fost înregistrat dreptul de proprietate la OCT Briceni, iar înscrisurile anexate la materialele dosarului nu confirmă adresarea cu o astfel de cerere.

La fel prima instanță a reținut că, prin răspunsul la cererea prealabilă a reclamantului, Primăria s. Tabani, r-nul Briceni a menționat că prin decizia Consiliului sătesc Tabani nr. 2/2 din 01 iulie 2016 a fost abrogat subpct. 5 al deciziei Consiliului sătesc Tabani nr. 11/6 din 31 martie 2006, prin care s-a dispus de a vinde reclamantului terenul în litigiu, astfel fiind adusă la cunoștință existența acestei decizii, iar reclamantul nu a contestat-o.

Totodată, prima instanță a reținut că prin cererea din 13 mai 2005 reclamantul a solicitat să-i fie vândut terenul cu suprafața de 2,2 ha, iar în cererea prealabilă adresată Primăriei s. Tabani și în cererea de chemare în judecată indică terenul cu o suprafața de 3,1466 ha.

Prima instanță respingând cerința reclamantului privind obligarea Consiliului sătesc Tabani de a forma bunul imobil separat cu suprafața de 3,1466 ha din terenul cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în intravilanul Primăriei s. Tabani, a constatat că reclamantul nu s-a adresat către Consiliul sătesc Tabani cu o cerere privind formarea bunului imobil așa cum prevede art. 17 alin. (1) și (5) din Legea cu privire la formarea bunului imobil nr. 354 din 28 octombrie 2004.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 august 2017 a fost respins apelul declarat de către Serghei Leporda și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 21 septembrie 2017, în termenul prevăzute de lege, reprezentantul lui Serghei Leporda, avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor inferioare, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost

elucidate pe deplin, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Menționează că, instanța de apel eronat a constatat faptul că recurentul nu s-a adresat către Primăria s. Tabani cu cerere de ai fi permisă cumpărarea terenului aferent clădirii agricole asupra căreia deține dreptul de proprietate.

Susține că, instanța de apel la emiterea deciziei contestate a constatat că prin decizia Consiliului sătesc Tabani cu nr. 2/2 din 01 iulie 2016 a fost abrogat decizia Consiliului sătesc Tabani nr. 11/6 pct.5 din 31 martie 2006, deoarece a fost adoptată cu abateri de la prevederile legale.

Afirmă recurentul că nu a știut de existența deciziei Consiliului sătesc Tabani nr. 2/2 din 01 iulie 2016, nu i-a fost adusă la cunoștință, fiind în imposibilitate de a o contesta.

Indică că Primăria s. Tabani a avut tot timpul posibil de a verifica documentele care au stat la baza emiterii deciziei Consiliului sătesc Tabani nr. 11/6 din 31 martie 2006 și să vină anterior cu constatarea căror-va abateri, dar nu abia în 2016, după 10 ani de la redactarea ei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Serghei Leporda, avocatul Ghenadie Odobescu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 CPC.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Serghei Leporda, avocatul Ghenadie Odobescu asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Serghei Leporda, avocatul Ghenadie Odobescu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului lui Serghei Leporda, avocatul Ghenadie Odobescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic